

Afiliant

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24, tel.(58)308 44 59, 308 42 78, 308 42 86, fax (58) 308 42 77
edukacja@solidarnosc.org.pl

www.solidarnosc.org.pl/oswiata

Gdańsk, 18 sierpnia 2017 r.

L.dz. KSOiW/153/2017

Pani Anna Zalewska
Minister Edukacji Narodowej
Al. Szucha 25
00-918 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” przedkłada opinię do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia.

Niniejsza opinia jest wyrazem postulatów naszych członków zgłaszanych za pośrednictwem niższych jednostek organizacyjnych Związku.

I. Uwagi do projektu podstawy programowej z historii dla liceum ogólnokształcącego, technikum:

1. przy omawianiu w zagadnieniu L konfliktu polsko-ukraińskiego powinien pojawić się termin „ludobójstwo”, ponieważ taki charakter miały działania UPA wobec Polaków na Kresach, co znalazło wyraz w uchwale Sejmu RP;
2. powinno pojawić się zagadnienie, w którym zwrócono by uwagę na utworzenie i funkcjonowanie niemieckiego nazistowskiego obozu Auschwitz jako szczególnego miejsca zagłady Żydów, Polaków, Cyganów, Rosjan i innych narodowości, a także jako miejsce bohaterskiej postawy św. Maksymiliana, św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein), rtm. W. Pileckiego;
3. ujęcie zagadnienia LI nasuwa uwagę, że w punkcie 2 obok Żydów należy wymienić z nazwy Polaków, Romów, Rosjan i innych Słowian. Brzmienie dotychczasowe może być odczytane jako lekceważące dla narodowości, których nie można określać pojęciem „grupa etniczna”;
4. przy omawianiu w zagadnieniu LVII roli ZSRS, Armii Czerwonej i NKWD w latach 1944-1945 w kształtowaniu powojennej Polski nie może zabraknąć w podstawie tragedii Obławy Augustowskiej;
5. jedna uwaga stylistyczna – w zagadnieniu omawiającym dokonania w rozmaitych dziedzinach II RP XLVI użyto sformułowania „obywatele II RP”. Wymienione dokonania były dziełem nie tylko pojedynczych osób, ale też stanowiły dorobek państwa i były powodem do dumy dla wszystkich jego obywateli (np. sukcesy pilotów Żwirki i Wigury, czy Zofii Stryjeńskiej), dlatego mówmy o osiągnięciach II RP, a nie jego obywateli.

II. Uwagi do projektu podstawy programowej w zakresie obejmującym przedmiot Edukacja dla Bezpieczeństwa:

1. przy wymiarze 1 godziny w całym cyklu kształcenia Edukacji dla Bezpieczeństwa w szkołach ponadpodstawowych zasadne jest zrezygnować z działu III - *Edukacja zdrowotna*, ponieważ jej treści zgodnie z zatwierdzonymi podstawami programowymi będą realizowane w ramach biologii, wychowania fizycznego i zajęć z wychowawcą w całym okresie kształcenia, czyli w ramach przedmiotów o bardzo dużej ilości godzin nauczania. Należy rozważyć ograniczenie działu III - *Edukacja zdrowotna*, w zamian za to uwzględnić i uszczegółwić podstawę programową o następujące treści kształcenia:
 - a. ochrona ludności przed skutkami powodzi i podtopieniami (przyczyny i rodzaje powodzi, lokalne zagrożenie powodziowe, sposoby ochrony przed powodzią, sposoby postępowania ludności przed, w trakcie i po powodzi, barwy stosowane w ochronie przeciwpowodziowej – sygnalizowanie potrzeb przez powodzian);
 - b. postępowanie w przypadku wybranych zagrożeń (burze, huraganowe wiatry, wypadek w górach (na szlaku turystycznym), śnieżyce, lawiny śnieżne, niskie temperatury, zagrożenia podczas wypoczynku nad wodą);
 - c. wybrane zagrożenia terrorystyczne (otrzymanie informacji o podłożonym materiale wybuchowym, przesyłka niewiadomego pochodzenia, atak chemiczny lub biologiczny, sytuacja zakładnicza: faza pojmania, przetrzymywania, odbijania, faza po uwolnieniu);
 - d. zagrożenia bezpieczeństwa osobistego (napad przestępczy z bronią, napad na mieszkanie, kradzieże kieszonkowe, zasady zachowania podczas strzelaniny, napad w momencie wejścia do windy, próba gwałtu, unikanie zagrożeń, postępowanie w sytuacji znalezienia niewypałów i niewybuchów, broni i amunicji);
2. przedmiot Edukacja dla Bezpieczeństwa nauczany w szkołach powinien stać się świadomym elementem polityki bezpieczeństwa państwa. Przedmiot ten realizuje treści programowe dotyczące szeroko rozumianego bezpieczeństwa, takie jak: postępowanie w sytuacji klęski żywiołowych, zagrożenia militarne i terrorystyczne, zagrożenia bezpieczeństwa osobistego, nauka udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Bezsprzecznie przedmiot ten dotyka uniwersalnych wartości, jakim są: nasze bezpieczeństwo, zdrowie i życie. Zatem określenie odpowiedniego statusu w nowym systemie edukacji dla przedmiotu Edukacja dla Bezpieczeństwa powinno być priorytetem władz oświatowych, szczególnie w sytuacji współczesnych zagrożeń, obecnej walki z terroryzmem i aktualnej sytuacji geopolitycznej.

Wnosimy o uwzględnienie uwag wnoszonych przez nasze środowisko.

Z poważaniem

*Przewodniczący
KSNiO NSZZ „Solidarność”*

Ryszard Proksa